
ĐẶNG TIẾN (Thái Nguyên)

NHỮNG

MẢNH Vụn

KHÔNG

THỜI

Tủ Sách T. Văn & Bạn Hữu
2024

ĐẶNG TIẾN (Thái Nguyên)
NHỮNG MẢNH VỤN KHÔNG THƠ

Trình Bày: T.Vấn

Tranh Bìa: Uyên Ca

Ấn Bản Điện Tử
do
T.Vấn & Bạn Hữu

Thực Hiện

©Tủ Sách T.Vấn & Bạn Hữu 2024

©Đặng Tiến (Thái Nguyên) 2024

ĐẶNG TIẾN (Thái Nguyên)
NHỮNG MẢNH VỤN KHÔNG THỜ

GIỚI THIỆU

T.Vấn

1.

Liệu chúng ta có thể gọi 70 MẢNH VỤN trong tập sách gọi là NHỮNG MẢNH VỤN KHÔNG THƠ của Đặng Tiến (Thái Nguyên) là những mảnh thơ được không? Quả là rách chuyện khi đặt câu hỏi hết sức ngờ ngẩn như thế. Tác giả đã bảo là KHÔNG THƠ mà. Nhưng với tư cách là người /nhà xuất bản, khi in một tập sách, tôi cần biết nên gọi cái tập hợp những chữ này là gì: tập thơ? truyện ngắn? tiểu thuyết? hoặc tạp văn? Hay là *tạp thơ* (?). Có lẽ không gọi là gì hết cho yên chuyện chăng?

Chúng ta đang sống trong thời đại BỐN CHẤM KHÔNG (4.0). Có vẻ như mọi thứ đã không còn như cách đây 10 năm [Năm 2013 được cả thế giới coi là năm khởi đầu cho thời đại 4.0 với hàng loạt các công nghệ mới được ứng dụng trong mọi mặt của đời sống và sau đó là sự ra đời của AI (trí tuệ nhân tạo)], nói gì đến 20 hay 30 năm trước. Đặc biệt là trong lãnh vực văn học, và ở đây chúng ta nói đến THƠ. Tất cả những khái niệm văn học (bao gồm THƠ) đều có số tuổi già hơn 10 năm là cái chắc.

Dài dòng như thế để nhắc chừng người đọc (tập sách NMVKT), hãy tạm gác hết các khuôn mẫu văn học qua một bên rồi hãy lật qua trang đầu tiên. Thời đại BỐN CHẤM KHÔNG coi bộ chẳng dễ nhằn, chẳng dễ “hội nhập”, nói gì đến chinh phục với làm chủ.

Tập NMVKT có phải là một sản phẩm của BỐN CHẤM KHÔNG hay không thì tôi không có câu trả lời, nhưng tác giả của nó bảo đó là NHỮNG MẢNH VỤN KHÔNG THƠ cũng chẳng sai chút nào.

Trước hết, là sự vắng mặt của vần điệu trong những MẢNH VỤN ấy. [Tất nhiên, không vần điệu cũng vẫn được coi là thơ. Đó là thơ của những cây bút thuộc nhóm SÁNG TẠO ở miền Nam khoảng những năm 1950s.] Hay là văn xuôi? Hay thơ xuôi? Nhưng sự liên kết về ý nghĩa của những câu (tạm gọi là thơ 4.0) lại cho thấy những MẢNH VỤN ấy

đã khó lòng được gọi là THƠ (như thơ TỰ DO), càng không thể là văn xuôi. Kế đó, là nội dung của một tập hợp những con chữ đó. Chẳng phải ca ngợi tình yêu, ca ngợi nỗi buồn, than than thở thở về những gì đã mất...v...v. Toàn là những chuyện “gì đâu”, không có chút gì thơ mộng của thơ, dù là *thơ với thần*. Vậy, với những khái niệm THƠ của thời đại nhỏ hơn 4.0 (3.99 hoặc nhỏ hơn nữa chẳng hạn), chắc chắn đây không phải là thơ.

Bình thường, khi đọc phải những thứ “*của nợ*” ấy, người ta sẽ dễ dàng bỏ chúng qua một bên, chẳng muốn phí thì giờ khi tâm tư đang cần một chút gì lãng mạn, êm ái ở cuối ngày.

Nhưng khổ nỗi, những MẢNH VỤN của Đặng Tiến (Thái Nguyên) lại chứa đựng những thứ mà, theo tôi, chúng ta khó lòng bỏ qua vì toàn là những gì thuộc về đời sống hiện chúng ta đang sống, đang thấy, đang nghe, đang bức bối, đang phải đối đầu hàng ngày.

Quả là bỏ thì thương, vương thì...nhức đầu. Đời sống với muôn ngàn những điều bất như ý, vẫn luôn là tâm điểm để chúng ta phải chú tâm đến.

Phải không?

2.

Tác giả Đặng Tiến (Thái Nguyên) là một cây bút đến với trang mạng Văn Học và Đời Sống T.Vấn & Bạn Hữu thời gian mới gần đây, chưa được “thâm niên” lắm như nhiều cây bút trẻ khác. Nhưng kinh nghiệm “chủ biên” gần 20 năm cho tôi nhìn thấy cái bề dày “nội lực” nằm dưới những hàng chữ. Tự tin với những gì đã từng sống qua, Đặng Tiến (Thái Nguyên) đã chọn cho mình một lối diễn tả với những đề tài khá “nhậy cảm” (theo lối nói của người trong nước). Đọc những gì anh viết (hàng ngày), tôi nhìn thấy những trần trở của một người cứ tạm gọi là “kẻ sĩ” ở nghĩa chân chất nhất của từ. Những trần trở đã trở nên dần vất, thôi thúc khiến anh phải ngồi vào bàn viết mỗi ngày. Có vẻ như viết với Đặng Tiến (Thái Nguyên) là một nhu cầu nhằm giải tỏa những ản ức chứ không phải để làm văn chương, không phải để giết thì giờ về hưu nhàn hạ. Viết ra được, chưa chắc sẽ (và đa phần là không) giải quyết được những vấn đề gây nên ản ức, nhưng cứ viết ra đi đã, nói lên đi đã, rồi chuyện nào giải quyết được thì nó sẽ xảy đến. Không bây giờ thì ngày mai. Không thế hệ này thì thế hệ kế tiếp. Xét cho cùng, đó cũng là một chức năng của văn học.

Trong phạm vi vài lời giới thiệu tập NHỮNG MẢNH VỤN KHÔNG THƠ của Đặng Tiến (Thái Nguyên), tôi không có ý định đi sâu vào 70 mảnh

vụn mà quý độc giả sẽ đọc dưới đây. Tôi chỉ muốn viết ít dòng trân trọng những trần trở của một kẻ sĩ và giúp độc giả chuẩn bị một tâm thức MỎ khi đọc những MẢNH Vụn.

Chúng ta đọc những MẢNH Vụn để cảm thông, để cùng trần trở với tác giả. Vì những gì anh thấy, nghe, biết, sống cũng là những gì chúng ta thấy, nghe, biết, sống.

Vả chẳng, là những kẻ có lòng, chúng ta hẳn không muốn kẻ có lòng- như Đặng Tiến (Thái Nguyên) – cảm thấy mình cô độc như chúng ta đã từng cô độc. Ít nhất, cảm giác được chia sẻ, sẽ giúp thêm ý chí và nghị lực để anh tiếp tục “đoạn đường chiến binh” gian nan, khổ cực anh đã lựa chọn.

Đó cũng là ý định của Tủ Sách Điện Tử T.Vấn & Bạn Hữu khi quyết định sát cánh cùng tác giả gửi đến độc giả tập NHỮNG MẢNH Vụn KHÔNG THỜI.

T.Vấn

1.

Diva siêu hạng thi nhau “gọi nắng...” ca từ âm
vực cao ngân dài ngân dài mười ba nhịp người
nghe muốn ngộp thở đứt hơi
Giữa khi ba miền bắc trung nam mùa khô hạn
quá trời
Ba tháng bốn tháng năm tháng không mưa ngun
ngút nắng hầm hập nắng khô khốc nắng tàn nhẫn
nắng khốc hại nắng...
Tôi kêu hoài diva ơi! diva ơi! diva ơi! diva
ơi!

2.

Một cô nàng không ngần ngại yêu ba chàng trai
một lúc

Chàng thứ nhất nhờ Zalo!

Chàng thứ hai nhờ Facebook!

Chàng thứ ba nhờ cơm hộp ship chung!

Nàng bảo để không – khi – nào – rơi – vào –
khoảng – trống – ái – tình

Như quốc gia không thể để rơi vào khoảng trống
quyền lực!

Ái tình thời bốn chấm không [4.0]!

Romeo & Juliet

Nguyệt Nga & Vân Tiên

Đều cổ xưa lỗi mốt!

3.

Tin đồn! Tin đồn! Lại tin đồn...

Quan tâm chả buồn quan tâm

Chán

Ú ờ

Phát ngáy...

“Thâm cung bí sử” thời tê nê póc đã không còn

Tấn hài kịch nhân gian hết độ căng drama cổ

điên.

4.

EU giương cờ vàng đã mấy năm ròng rã
Bao nhiêu khuyến nghị
Bao nhiêu đề nghị gần như thỉnh cầu
Cờ vàng bay ngạo nghễ
Biển Đông sóng đen ngòm đe dọa
Ai lo?

5.

Thằng bạn khoe vừa in tập thơ
Bản thảo và bản phát hành chỉ khác nhau kiểu
chữ
Không hay
Không dở
Độc
Không buồn
Không vui
Tại thơ?
Hay tại tôi?

6.

Đông trùng hạ thảo
Sâm hàn quốc sâm china sâm huê kì sâm nga
sâm ngọc linh...
Yến sào
Bào ngư
Đẽ mua hơn khoai lang khoai mì
Bao nhiêu cũng có
Ship miễn phí tận nhà
Sung sướng làm sao
Toàn những thứ thừa trước tiến vua
Cần – cảm – ơn – ai – bây – giờ?

7.

Lừa!

Lừa!

Lừa!

Chỗ nào cũng thấy lừa

Chỗ nào cũng thấy người bị lừa

Hình như nhiều hơn vẫn là đàn bà và người già

Hết bọn lừa đảo? Bao giờ? Bao giờ? Bao giờ?

Bao giờ...

Hết tham

Hết sợ

Hết ngu và ngơ?

Bao giờ?

Không bao giờ...

8.

Năm 1954 lên ba tuổi mẹ bế trên tay hòa cùng

dòng người di cư

Năm 1975 thêm một lần di tản

Năm 2023

Tháng 5

Tình cờ tôi được gặp

Giật mình

Sững sờ

Không, còn như là kinh ngạc

Ông nói chuyện với tôi bằng giọng Hà Nội vẹn

nguyên

Với tôi là một điều kì diệu!

9.

Nghe

Đọc

Quanh tôi

Từ sáng đến đêm khuya

Từ ban mai đến xế trưa

Ngôn từ thời tôi sống

Hay và dở

Thanh quý và đều cang

Lưỡi người và lưỡi gỗ

Chen lẫn, náo loạn, ồn ào

Có lẽ điếc là hạnh phúc

Niềm hạnh phúc mang sắc màu bệnh hoạn...

10.

Ồ ào

Khói bụi

Quán bia cỏ mỗi chiều

Thấy toàn người trẻ

100%

100%

100%

Đời thầy kệ!

Thầy kệ!

Trăm phần trăm trăm phần trăm...

11.

Kỉ niệm Ngày Đại thắng
Kỉ niệm Ngày Đại bại
Chúng ta và Họ
Ai buồn hơn ai?
Ai vui hơn ai?
Chúng ta và Họ đều buồn?
Chúng ta và Họ đều vui?
Ta vui?
Họ buồn?
Hay ta thì buồn còn Họ thì vui?
Không biết nữa
Ôi! Lịch sử...

Chợt nhớ BẠCH ĐẰNG GIANG PHÚ
Trương Hán Siêu về bên sông xưa
Bạch Đằng giang cuộn chảy
Anh hùng vắng bóng
Chỉ còn lau cỏ hắt hiu
Dấu xưa oai hùng sông sâu chìm đắm
Hoàng hôn giăng kín nơi nơi
Gió lạnh
Giặc tan
Muôn thừa thanh bình dần xa dần xa
Trang hùng sử ai quên ai nhớ?
Ai nhớ?
Ai quên?
Khô dòng lệ
Giăng giăng bốn phía mưa rơi...

12.

Giang cư mận [dù không phải là tất cả nhưng có vẻ hơi bị nhiều] lồng lộn hoan hô và có vẻ noi theo

Lời tâm sự của một chàng ca sĩ mới như còn nổi
Chàng có vẻ căm ghét nền văn minh hiện đại...

[Nghe chàng, tôi bật (không dám) cười vì miệng tôi hơi rộng sẽ hở 12,5 cái răng!]

Chàng nói rất hay về sông Thạch Hãn là cửa –
ngõ – Sài – Gòn!

Đến đây thì tôi giật hết cả mình và nghi ngờ trí
nhớ

Bèn GUC

Té ra Thạch Hãn đã đang và sẽ vẫn thuộc đất

Quảng Trị miền Trung có mùa – hè – đỏ – lửa!

Không sao

Hữu Nghị quan nếu tu từ cũng cửa ngõ Sài

(không) Gòn!

13.

Combo một bộ đồ nội thất làm từ hai mươi tấn
gỗ quý!

Đại gia Việt xài cho thỏa sinh thú trần gian
Rồng phượng hồ sư tử rắn rết phượng hoàng
chạm trổ

Ràn rạt lời khen quá sang, quá đẹp, quá đỉnh...

Ôi! Giấc mơ!

Ôi! Nỗi khát thèm!

Ôi! Thảm mĩ!

Huy hoàng vinh quang tự hào hơn hơn ma mị
chênh chao xịt bộp tào lao bí đao.

14.

Phim mới làm nhân dịp chiến thắng Điện Biên
Tôi đón xem và hi vọng
Hi vọng và hi vọng...
Chiến công chấn động địa cầu...
Kìa hình ảnh những đoàn người ra trận
Kìa huyền thoại những chiếc xe đạp thồ
100 kg
200 kg
300 kg
Những hạt gạo người dân Việt Bắc, Khu Ba, Khu
Tư độc bò cho kháng chiến
Gạo đóng vô bao chắc chắn là rất chặt và bao
đầy sẽ căng tròn ...
Ô kìa sao trên phim
Bao gạo [tất nhiên là đạo cụ] có vẻ phập phều cứ
như là không đựng (chứa) gạo...
Ô! Cứ thấy sao sao ...

15.

Ông bạn tôi thờ dài
Lâu
Rất lâu không ra Hà Nội
Nhiều ngại ngần
Nhiều ngần ngại khó nói và nhiều khi không
muốn nói
Nhớ
Càng thêm nhớ
Đặng Thế Phong
Văn Cao
Thạch Lam
Cổm làng Vòng
Hồ Tây sen ngắt chập chờn bay sâm cầm rừng
bàng làng Yên Thái...
Hà Nội ngày xưa
Hà Nội trong trí nhớ tuổi học trò thơm trang
sách thơm mùi tóc
Hà Nội chập chờn xa
Hình như dần mất...

16.

Trống khai trường...
Thiên liêng tuổi học trò
Thiên liêng là thế...
Bỗng dung thành điềm gỡ cho ai?
Dân mạng đồn dân mạng thổi
Dân mạng kiểm kê một hai ba bốn năm...
Dân mạng sôi sục luận sôi nổi bàn
Sáu bảy tám chín...
Tiếng trống khai trường cứ như là ma ám
Tuổi thơ
Áo trắng
Cầu trời đừng bị nhuộm đen
Mùa phượng nở sân trường xin đừng rung rung
nước mắt
Xin đừng buồn nữa lá me bay
Mùa thu ơi mùa tựu trường xin đừng mùa thu
chết
Niềm vui ơi!
Xin trở lại...

17.

Khắp nơi nơi
Cứ chỗ nào có đường là có chợ
Có chợ là có thức ăn
Sống và chín
Chỉ có trời mới biết bản hay sạch!
Thôi thì đành nhờ trời đoái thương
Nguồn bệnh bủa vây
Cái chết rình rập
Ai đen thì chết
Ai đỏ thì thoát
Nhờ Trời ơn Trời oán Trời
Mỗi ngày vào lúc 23 giờ 55 phút có thể biết
mình không chết!
Ngủ một giấc
Thế là có ngày mai.

18.

Trường mầm non
Các cô tổ chức hoạt động trải nghiệm cho các
con
Trồng và hái rau muống
Làm cà muối làm tương
Nướng bánh đa và làm bánh đúc
Tập làm MC và biểu diễn thời trang
Tết Trung thu có chị Hằng áo quần trắng toát...
Vân vân và vân vân
Không quên chiếc xe tăng húc đổ cánh cổng
Dinh Độc Lập 11 giờ 45 phút ngày 30 tháng Tư
năm 1975
Xem
Tôi thấy bản thân
Và nhớ câu danh ngôn của các đấng bậc tiền
nhân
Hậu sinh khả úy!
Vui vô cùng và cũng sợ vô cùng!

19.

Những cuốn sách gáy thật dày bìa cứng và khổ
lớn

Đứng trang nghiêm

Tủ gỗ và cửa kính

Phòng khách sang trọng

Chủ nhân miên man những cuộc họp

Những cuốn sách ủ ê buồn

Buồn đến mức không có cả mạng nhện giăng...

Phòng khách máy lạnh 24/7...

20.

Quán nhậu
Rượu ngoại đầy bàn
Đồ ăn truyền thống
Thực khách nhìn thoáng qua đủ biết
Có vẻ toàn tinh hoa là tinh hoa
Nghe ào ào chém gió
Họ gọi nhau bằng danh xưng kẻ – sĩ – bắc – hà!
Cha cha cha cha cha...

21.

Cứ ám ảnh mãi không thôi ĐẠI CÁO BÌNH NGÔ
Họ Hồ chính – sự – phiền – hà
Trong nước lòng – dân – oán – hận
Trên trăm triệu mà sao tuấn kiệt nhân tài thừa vắng
tựa sao buổi sớm xơ xác héo úa như lá mùa thu?
Như Nguyệt ghen dòng
Thơ thân không người đọc
Văn mẫu lên ngôi diêm dúa ngôn từ
Tiếng cười nhạt toẹt chiêm sòng
Trẻ em chém gió như lãnh tụ
Người già cất tiếng bi xô...

22.

Điều binh điều hành

Đẹp

Dân chúng nô nức xem, chụp ảnh, ghi hình, lai trym

Cả triệu người ngồi trước màn hình nhỏ

Vui

Ông bạn tôi, bạn của bạn tôi...băn khoăn, trăn trở

Sao khối văn hóa văn nghệ, nghệ sĩ trí thức lại đi

gần sau cùng

Có phải là...

Có phải là...

Tôi bật cười kha kha khà khà

Ói giờ là cả nghĩ

Có vẻ như là...hâm hâm

Điều binh điều hành hẳn có trước có sau

Chắc gì đã tuân theo tôn ti luận?

Thôi thì góp ý để lần sau

Cứ hàng ngang hàng ngang mà điều

Riêng tôi

Nếu có quyền sẽ...cắt

Không cho đám này điều hành

Ai còn nhớ ê trệ thảm đỏ vênh vang?

Ai còn nhớ thảm họa giáo dục?

Ai còn nhớ Đông Đô đại học?

Chắc chẳng ai quên tiến sĩ cầu lông tiến sĩ lu lon...

Buồn

Không thể cười soi đường mới chả khóa đuôi...

23.

Nghe tin ông bạn li hôn
Lại nghe tin bà bạn li hôn
Thêm một ông bạn rồi thêm một bà bạn li hôn
Thêm tin gì nữa đây?
Thôi xin không nhận
Tuổi ngoại lục tuần bỗng dung trào dâng, bật thức
cuộc độc thân!
Lại viện dẫn thánh nhân muộn – còn – hơn – không?
Nghe muốn bật cười và bật khóc
Người là cái giống lạ lùng!

24.

Thuộc một vài câu thơ

Thuộc một vài câu hay ho nào đó

Thuộc một vài bài hát hào hùng, hào hứng, hào hển
hoặc ướm át

Khi cần thì

Đọc

Vung tay

Và mở thẻ hát nhép...

Một thực hành văn hóa thời nay

Tây cũng lắc đầu le lưỡi nhún vai...

25.

Trò cũ
Đôi ba người thỉnh thoảng nhắn tin
Đôi ba người thỉnh thoảng ghé thăm
Nhiều lần gặp đâu đó ngoài đường, nơi nghỉ mát,
hiếu hỉ tiệc tùng...
Vẫn được gọi là thầy
Ừ kể cũng vui vui
Đôi khi có vẻ được thơm lây
Đôi khi thôi
Và xấu hổ và tự thấy mặt dạn mày dày khi nghe trò
cũ than trời
Ngày xưa đi học ông a, bà b rồi cdeghlmn...mắc mệt
Sao họ lại có thể làm thầy?!
Ồ! Các bạn hỏi tôi thì tôi biết hỏi ai?
Ngửa mặt than trời
Cúi mặt ngậm ngùi
Và sợ
Ô niềm vui quá là ngắn chẳng tày gang
Eo oi!

26.

Tin đưa

Một người chết và hơn hai mươi người nhập viện

Sau tiệc cưới

Mùa hè như nung như nấu

Cỗ bàn chắc ê hề

Nghe bảo có món tiết canh dê, lòng lợn nóng và cà muối xổi

Buồn

Lại nhớ truyền ngôn

“Sống trên đời ăn miếng dồi chó chết về âm phủ biết có hay không”

Lại nhớ ‘lòng lợn tiết canh’!

Lại nhớ thương hiệu lừng danh lolotica

Lại nhớ bữa tiệc ngày Phật đản chùa X có món tiết canh chay

Ồi rộng dài đất nước

Ai ai cũng biết “quốc dĩ dân vi bản dân dĩ thực vi thiên/tiên”!

Bánh chưng bảy tấn

Bánh giày 18 trảng đình khiêng ...

27.

Dịch vụ trọn gói Lễ dâng sao giải hạn

Khuyến mãi 15% cho đoàn 50 người

20% cho đoàn đến 99 người

25% cho đoàn từ 100 người

Dịch vụ mai táng bằng hình thức hỏa thiêu trọn gói

Khuyến mãi 15%

Hoặc mua một tặng một

Tùy ý khách hàng

Dịch vụ lễ phóng sinh

Chim sẻ

Ôc

Cua

Mua mười tặng một

Đơn vị tính lòng và chậu

Khuyến mãi khuyến mãi và khuyến mãi

Kính chúc quý khách bình an hạnh phúc

Hoan hỉ

Viên mãn

Kính tế thị trường khi gia nhập văn hóa Việt Nam!

28.

Cổng chùa ngổ ngang gỗ
Cổng trường ngổ ngang đồ ăn vật
Cổng bến xe ngổ ngang xe ôm
Ngã tư ngổ ngang người chờ bán sức
Ngổ ngang người bệnh, ngổ ngang bia cỏ, ngổ
ngang trà chanh ngổ ngang cơm bụi ngổ ngang
sách bán cân ngổ ngang rác thải ngổ ngang bãi xe
vi phạm luật giao thông ngổ ngang nắng ngổ
ngang mưa ngổ ngang biên hàng ngổ ngang khẩu
hiệu...
Ngổ ngang buồn
Vui cũng ngổ ngang...

29.

Nhận rất nhiều tin nhắn
Nhận rất nhiều thư mời
Tham gia
Nhóm thơ
Câu lạc bộ thơ
Bút nhóm
Trang thơ
Cổ điển
Lục bát...
Nhiều đến mức hoang mang
Khiến tôi ngỡ ngác
Có lúc bàng hoàng...
Từ tấm bé đã sợ
Hội hè đình đám ồn ã đông người
Sợ vinh danh sợ vỗ tay sợ ngợi ca sợ rung rung sợ
sụt sùi...
Sợ sứ mệnh, sợ thiêng liêng cao quý
Sợ – người
Những tin nhắn những thư mời
Càng sợ
Sợ lắm người ơi!
Sợ lắm thơ ơi!

30.

Ở kia

Hoàng đế cưới trường!

Nàng/bà/cụ/cô thơ cưới trường

Nam phụ lão ấu, bản dân, trí thức... cũng nhất loạt
cưới trường

Áo và quần váy vớ đích thị man di mọi rợ

Sao ngạc nhiên

Bé em

Đẹp như cô tiên?

Tranh: MAI TÂM

31.

Đến năm 20...giáo viên sẽ sống được bằng lương.

Đến năm 20...giáo viên sẽ sống được bằng lương.

Đến năm 20...giáo viên sẽ sống được bằng lương.

Đến năm 20...giáo viên sẽ sống được bằng lương.

Và năm 2024 giáo viên vẫn không sống được bằng lương

Ồ! Lương của người hứa và người được hứa

Vẫn y nguyên sắc màu lãng mạn

Sắc màu bolero

Sắc màu ảo ảo

Gọi là hứa hão, nặng lời

Gọi là nói cho sang miệng, vui vui

Gọi là nói cho sừng miệng, à ời

Và nghe cho rác tai quả này rất là hôi!

32.

Ngày 9 tháng Năm kỉ niệm ngày chủ nghĩa Nazi tàn
lụi

Tôi có thể quên

Bạn có thể quên

Nào là Hitler nào là nạn diệt chúng người Do Thái
nào là thiêu người nào trại tập trung nào bãi biển
Normandie Quân đồng minh đổ bộ nào lá cờ đỏ búa
liềm được cắm trên tòa nhà Quốc hội Đức Quốc
xã...

Những điều đó có thể quên

Vì bất cứ lí do gì

Nhưng – phải – nhớ

Phải găm vào óc não

Phải găm vào bộ nhớ

Một cái tên Paul Joseph Goebbel

Một nhà nghiên cứu văn học

Một người yêu hội họa

Một người say đắm nhạc cổ điển

Một tiên sĩ triết học uyên thâm

Paul Joseph Goebbel!

Trùm tuyên truyền

Trùm tẩy não

Phù thủy ngôn từ

Y đã tự tìm cái chết bằng tự sát...

Tôi

Bạn

Chúng ta phải găm vào trí nhớ phải găm vào óc não

Hậu duệ của y có mặt khắp nơi

33.

“Em sợ nhất khi con mình ở trường phải học văn
cô giáo nhà thơ!”

Bà bạn than rữ rĩ buồn

Tôi lấy làm không hiểu...

Giật mình sức nhớ thừa học trò

Hồi ấy cũng học văn cô giáo

May, tôi chẳng nhớ gì

34.

Ông bạn tặng thơ

Ông anh tặng thơ

Bà bạn, bà em, cụ anh, cụ chị, thằng em, cô em
tặng thơ

Thơ in đẹp

Chữ đẹp, giấy đẹp, bìa đẹp, phụ bản càng đẹp

Ôi!

Đọc mà như không

[Diễn ngôn quảng cáo mặc mà như không mặc!]

Lỗi tại tôi, tại tôi, tại tôi!

35.

Hoàng hôn đẹp như không thể đẹp hơn
Nhà hàng đẹp như không thể đẹp hơn
Món ăn ngon như không thể ngon hơn...
Tôi, ngôi ké
Toàn những tao nhân mặc khách
Phảng phất mùi vị tinh hoa
Rượu ngon, chén thứ nhất
Ảnh tự khoe
Nhà thơ, nhà văn, nhà lí luận phê bình, hội viên
HNV, PGSTS đã in 25 đầu sách...
Tôi nghe bỗng dựng sồn gai ốc!
Món ăn bỗng hết mùi
Có lẽ tại tôi mất khứu giác
Chết mịa rồi covid!

36.

Chiều hè

Một mình bia cỏ

Viết trên SmartPhone

Bàn nhảm

Thơ nhảm

Comments nhảm

Bỗng thấy Lý Bạch thi tiên nhạt toẹt

Như không thể nhạt hơn

Sợ

Thơ tán gái

Hãi

Thơ triết lí khù khoằm

Làm ghé cửa sùng

SmartPhone chữ nhảy múa.

37.

Thế giới nói về Việt Nam
Bạn bè ta có khắp nơi trên thế giới
Trở – thành – người – Việt – Nam !Sau – một –
đêm – ngủ – dậy!
Giấc mơ bè bạn, đã từng!
Rung rung quá
Rung rung không chịu nổi
Rung rung đến bồi rối
Đến lây lội...

Ồ! Đây là nghe họ nói
Xin được chúc mừng và chia sẻ niềm tự hào
cùng trên ba triệu con cháu Vua Hùng đang là
Việt kiều yêu nước khắp bốn biển năm châu
Russia, EU, China, Japan, Korea, ASEAN,
Afrika, Úc đại lợi, Mỹ quốc, Gia nã đại, Mẽ tây
cơ...

38.

Bạn tôi bảo chán chả buồn nói nữa
Chán chả buồn đọc nữa
Chán chả buồn xem nữa
Chán chả buồn nghe nữa
Chán chả buồn viết nữa
Chán chả buồn họp hành tụ bạ shopping quán xá
bia cỏ chùa chiền...
Tôi thật thà vừa nói vừa làm dáng làm duyên
chán chả buồn chán nữa

39.

Thoắt nắng thoắt mưa
Thoắt khô thoắt ẩm
Thời tiết đỏng đảnh
Thoắt ông thoắt thằng thoắt bà thoắt con
Nhân tình nhân gian thoắt li thoắt hợp thoắt khóc
thoắt cười
Dự báo thời tiết
Dự báo phi – thời tiết
Cõi phây cũng lắm à ơi!
Đồn như lời
Te tua rách nát chiến cuộc tả tơi.

40.

Bọn

đu – càng!

Tộc

nón – cối

3/

ngoài – 17

Bò đỏ bò vàng

Vua tiếng Việt!

Tận cùng khổ lụy

Tận cùng bẽ bàng

Như bánh chưng bảy tấn

Phì đại bánh xèo

đu – một – trăm – triệu – suất – ăn!

41.

Khắp vương phủ này chỉ còn hai con nghê đá là
trong sạch (•)

Nghê đá!

Nghê đá!

Tao thù mày!

Gia nô!

Ném xuống hồ!

Ném ngay...

Xuống đáy hồ bùn đen ngòm tanh tưởi

Trong sạch này!

Này!

Này!

Xuống đáy bùn mà trong sạch...

42.

Anh bảo thơ mà ý thơ nghiệp dư
Tôi cười
Anh lại bảo mà in đi
Tôi cười
Không buồn không vui
Định hỏi vua – tiếng – viết xem “thơ nghiệp dư”
là gì
Nhưng rồi lại thôi...
Việc nhỏ không nên làm phiền vua – con – giời.

43.

Bạn tôi,
Có người ham kiếm tiền cả khi bạc tóc
Có người thi ca phú lục tung bừa sách in chất cao
ngang ngực
Có người mê mê đường công danh
Có người “n nhà trong 1” [n in 1] tạc tượng, làm thơ,
viết kịch, làm phim, vẽ tranh...
Có người kiếm đủ tiền cho những cuộc du hành cùng trời
cuối đất
Có người cả một đời chấp nhận giáo khổ trường tư lẫn
trường công
Được và mất
Bại và thành
Vui tươi như địa chủ được mùa
Buồn thảm như nhà buôn thời lạm phát
Có người sinh bệnh mà chết
Có người vô chùa cúng dường miên man mong có một
chút thánh thơ, một vài năm tháng sống

Còn tôi
Tuyệt đối vô danh
Bình lặng một đời
Làm bạn cùng sách
Mở ra bốn phía chân trời
Ngao du thỏa thích
Chết ...ò ai rồi chẳng chết
Chỉ mong không phải vô bệnh viện
Dây nợ vây quanh, xiềng xích
Chiếc giường trắng toát
Đêm chập chờn bóng ma
Căn phòng cửa địa ngục.

44.

Những kẻ gieo tội ác lần lượt chết
Những người tù oan lần lượt về với đất
Những người chết oan thối, nói để làm gì...
Tố cáo, rửa nguyên... cũng không thể chết thêm
một lần nữa
Khóc, xót thương, chia sẻ, kêu trời gọi đất cũng
không ai sống lại
Tôi vẫn tin chẳng có đâu địa ngục, thiên đường
Sống
Hình như là chịu đựng
Khổ thân chúng ta những ai còn sống
Cạn kiệt niềm vui
Cạn kiệt tin yêu

45.

Ông anh tôi như muốn gào lên
“Này! A,B,C,D,E,G..Này! H,Y,K,L,M,N...
Các người có thấy nhục không?”
Tôi bật cười và hình như là khóc
Tiếp lời ông anh
‘Này những không tên không tuổi từng hoan hỉ,
từng lắng nghe, từng vỗ tay, từng cúi đầu, từng
cảm ơn, từng coi là gương, từng cố chen đứng
gần chụp ảnh, từng vân vân và từng vân vân! Có
thấy nhục không?!’
Một khoảng trống vô hình
Lặng ngắt...

46.

Cà phê nhạt
Trà nguội ngắt
Thuốc hút dở
Bạn tôi mặt khó đăm đăm
Lắm bầm và lắm bầm
“Chúng không còn liêm sỉ! Trơ trẽn tận cùng!”
Tôi cười buồn
Muộn rồi!
Ông bạn!
Về thôi...
Hắn bỗng nổi cơn điên
“Đù má! Chó chết!”
Tôi cũng nổi điên
“Ai – khiến – mày – làm – người!?”

47.

Trước mặt người hỏi đầu rụng tóc
Chuyện gương lược! Xin đừng...
Một đời khổ lụy
Một đời bị ngờ vực
Sống không ra sống
Chết không xong
Không biết trách ai
Trở trêu số phận
Sống để dạ chết mang theo...
Sao anh nữ
Mạ vàng lên quá khứ
Những hoài niệm về một thời đã qua
Sao anh nữ mạ vàng!

48.

Nuôi thú cưng
Đồ ăn cho thú cưng
Bệnh viện cho thú cưng
Trường dạy cho thú cưng
Chùa cho thú cưng cũng niệm phật cũng lễ bái
theo mùa theo tiết
Nhân văn
Da diết
Thăm sâu
Cao quý...

Những đứa trẻ bị bỏ rơi
Những hài nhi bị ném vào thùng rác
Những em bé chết khi chưa kịp chào đời
Những...
Tàn khốc
Lạnh người
Mặt trời tái nhợt...

49.

Nhếch nhác
Bản kinh hoàng
Đủ các loại rác
Bán sỉ bán lẻ tiền mặt quét mã chuyển khoản
Lời ngọt như mía lùi
Lời đắng cay mặn chát
Chợ
Đời
Buồn và vui
Vẫn hơn chón quan trường.

50.

Đỏ rục trời
Đỏ nhức nhối
Nắng ung ung
Mùa hạ hỡi hùng
Mùa hạ mùa hạ tháng 5
Thanh âm tức ngực ngộp thở
Đỏ rung rung đỏ đến muôn khùng
Phượng hoa bông dung màu quý ám
Chim trốn biệt
Ve sầu cũng lặng câm

51.

Khi mặt đất oan khiên, chinh chiến, bạo lực, bất
công, sợ hãi...
Chúng dân ngựa mặt than trời
Ngựa mặt nhìn mây ngũ sắc
Ngựa mặt nhìn sao băng
Ngựa mặt tìm trong hư không tưởng tượng thiên thu
điềm may triệu rui
Hả hê cười
Nhếch mép cười
Cay chua cười
Tan vỡ cười
Hi vọng cười
Lên đồng tập thể
Chấn thương tập thể
Hân hoan tập thể
Xuân ngốc tập thể...
Ô kìa xá lị tóc
Ô kìa cúng dường xi xao
Thẳng hướng my an ma bay mất
Lại ngựa mặt nhìn mây xám trời cao...

52.

Thờ đá

Thờ cây

Thờ biển

Thờ rừng

Thờ rấn

Thờ mãnh thú, chim ung, tượng đá, tượng đất, tượng đồng...

Thờ quốc tổ, thờ mẹ cha, ông bà cụ kị quốc tổ

Thờ tổ nghề, tổ nghiệp

Hương đăng lễ vật tung bưng

Quý súp bái lạy

Nghạo nghề bái lạy...

Bạch My thần ung dung cười

Bạch My thần hóa thành mây thành gió thành mưa

thành bụi thành bạc thành vàng

Bay

Rơi

Chia đều cho tất cả

Thanh lâu hồi hải đêm ngày...

Những giao hoan tuyệt tự...

53.

Lò mổ
Cối xay thịt người
Lò vôi thế kỉ
Lò thiêu
Hố chôn tập thể
Thảm sát
Trại tập trung
Trại tâm thần
Trại súc vật
Quần đảo tù ngục
Đại lộ kinh hoàng
Sông hóa thành khăn tang
Mây trắng thành khăn tang
Không lò những cỗ máy giết người
Không lò niềm vui máu
Không lò vinh quang sọ khô tủy nhão

Triệt thoái
Tháo chạy
Bỏ rơi
Cứu trợ
Gió đập sóng vùi
Tường đá ghi danh
Tượng niệm tượng đài
Đất mỡ màu thêm
Biển mỡ màu thêm
Thức ăn từ biển từ đất từ thịt xương đồng loại
Trộn cùng nước mắt mồ hôi
Hồn oan lẩn quất đâu đây
Trong bánh mì
Trong rượu
Trong bia
Trong cá thịt com phở và cháo
Trong những vòng khói thuốc chập chờn bay...

54.

Ta gặp hàng ngày vô số người đầu trần chân đất

Áo rách

Quần rách

Nón mũ rách

Áo che mưa rách

Đép tổ ong và giày cũ kỹ giá rẻ

Xe đạp xe máy cà tàng

Gom rác

Móc cống

Bán hàng rong

Len lỏi ngõ hẻm nơi dân đen tiêu tiền lẻ

Không hỏi ta cũng biết

Họ không xưng danh

Càng không bao giờ mang họ Thích

Chân đất đầu trần và cơm túi

Ăn vội

Uống vội

Mua vội

Bán vội

Nhặt nhanh vội

Sáng mờ đất
Trưa nắng và gió và bụi
Tối ngày nhọ nhem lẫn vào bóng tối
Lẫn vào nhà trọ rẻ tiền
Đôi khi là những ống cống chưa kịp đặt
Không ai bám theo
Không có đám đông ồn ào chéch in cúng phây
không ai lai trym câu viu câu lai
Không ai quỳ xuống xin làm đệ tử...

Ta chợt nhớ khúc hát người ăn mày của ông nhà văn
Tây được đọc thừa thiếu thời
Những người nghèo là thiên sứ do Chúa Trời phái
xuống để đo đếm lòng người
Lại nhớ Cha ta sinh thời căn dặn
"Thấy ai nghèo đói thì thương..."
Lặng lẽ thương
Lặng lẽ cho...

55.

Bạn hỏi

Sài Gòn và Hà Nội nơi nào văn minh hơn?

Trời! Khó vãi...

Đã từng văn - minh - cả - hai!

Tiểu Paris - Viễn Đông minh châu đều biết ai ai

Hình như từng lưu Bách khoa Tự điển Larousse?

Đâu phải chuyện chơi!

Vật đổi sao rời

Nương dâu bãi biển

Ôi thôi thôi

Giờ ngang nhau nhiều bậc thụt lùi

Đề cùng nhau vang bóng một thời

Cùng ngậm ngùi

Hoặc bùi ngùi

Nào nhóm niềm tin bằng bùi nhùi rơm khô!

56.

Truyền thông loan tin
Xanh mặt
Những vụ té lẩu, rơi lẩu, treo cổ
Hình như nạn nhân đều không phải dân đen
Văn phòng
Chung cư cao cấp
Người lo ăn từng bữa đứng xa nhìn!

Những cái chết bí ẩn và hình như kiêu hãnh!
Đau, buồn bực kín
Thế là xong
Thời @ thêm một loại chúng sinh
Giá mà Nguyễn Du sống lại!
Người sẽ viết thế nào đây?
Khó nói...
Này những ai...

57.

Sinh thời cha ta dặn
Không ở gần vườn hoang
Không ở gần nhà hoang
Những nơi quỷ ma trú ngụ.
Lớn lên
Đọc sách xem kịch xem phim
Biết
Lâu đài, cung điện, vườn thượng uyển
Hồn oan đêm ngày nhảy múa
Hoa độc nở đầy
Cỏ thối đua chen
Có chàng hoàng tử hóa điên
Có nàng thiếu nữ thổ huyết
Có người đàn bà trầm cảm
Có chàng thiếu niên ngẩn ngơ sống qua ngày...

58.

Bạn ta kêu nản lắm rồi
Bật cười ta trả lời
Bọn ta đang sống những tháng ngày đáng sống
Không tẻ ngắt
Vô vàn nghịch lí phơi bày
Một nốt nhạc tin loan toàn thế giới
Nâng cấp quan hệ quốc gia
Giải Nobel các loại
Một ông to bị phế truất cách xa nửa vòng hoặc một
vòng trái đất
Cô đào bỏ chồng lần thứ tám
Nghệ sĩ nọ lấy vợ lần thứ chín
Cô bồ nhí lật kèo ông to như không thể to hơn
Đủ chưa?
Bọn ta được xài đủ thứ mỹ vị cao lương xưa chỉ vua
mới có
Yến sào, hồng sâm, đông trùng hạ thảo...
Dễ tìm hơn sản lược
Vui sao nước mắt (không còn để) lại trào!

59.

Mưa!

Mưa!

Mưa!

Giun bò

Chết cả đàn

Kiến không thềm làm ma

Thần đồng thi ca đời mới

Làm thơ ca tụng đám cưới

Cô nàng còn son cưới ông lão bảy tám mươi

Đợi ngày ông lão về giờ

Giai tư đang đợi .

60.

Mỗi ngày tôi chọn một niềm vui
Bạn chọn một niềm vui
Chúng ta đều chọn niềm vui
Chọn chọn chọn...
Nỗi buồn không ai chọn
Không ai
Không có ai
Nỗi buồn không mất
Nỗi buồn chông chất
Trùng trùng điệp điệp nỗi buồn
Tôi bạn và chúng ta rất có thể phải tranh cướp
Nỗi buồn đây thêm
Tôi sẽ chết
Bạn rồi sẽ chết
Chúng ta lần lượt chết
Nỗi buồn còn nguyên
Còn nguyên...

61.

Lục tuần, thất tuần cỏ lai hi kiếp nhân sinh
Chặng đường cuối đối mặt
Sự khinh bỉ
Sự tráo trở quay quắt
Tâm can dày vò nham nhở hình hài
Tiếng oán thán ung ung
Bóng hồn oan cảm và lạnh
Đối mặt lần cuối - cái chết
Cửa địa ngục hay cửa thiên đàng
Lần cuối cùng thân xác quắt và có thể trương phình
Đấu giá
Món hàng giá cao ngắt ngưỡng
Nhắm mắt chấp nhận
Chấp nhận tiếng cầu kinh tiếng mõ sấm trong thẻ nhớ
Chấp nhận những bộ mặt vô hồn diễn xót thương
Chấp nhận cờ hoa rồn rảng
Cuộc ra đi về miền mây xám mây đen mây xanh
mây trắng
Sấm sét nổ tung cùng công nghệ giảm thanh...

62.

Nhà chùa hớn hở vào mùa lễ
Áo quần vàng ngậy một góc trời
Xe sang chảnh cùng người sang chảnh
Cúng dường chu đáo rất tiền tươi...

Mạng mẽo loan tin nóng hập hập
Tu sĩ chân trần dậm đường xa
Tu theo kiểu hàng ngàn năm trước
Hình như môn phái Hạnh đầu đà...

Cũng lại mạng loan tin hập hập
Một quý thầy mình bận cà sa
Lên giọng rất chi là anh chị
Thằng nọ con kia hết tú bà.

Ta bật cười! Bỗng dung ta nhớ
Rằng trong SỐ ĐỎ có một sư
Pháp danh rất chi hậu hiện đại
Kiện tụng sư theo mút bốn mùa.

Danh ngôn của Sư Ông Tăng Phú
Ngàn năm tồn lưu cùng nhân gian
Bần tăng!
Sẽ kiện!
Cho bọn chúng!
Máu
Phải
Học
Ra
Ở đằng mồm!

63.

Việc nhẹ lương cao
Kinh doanh lãi khủng
Dọa
Vi phạm luật giao thông
Liên quan án abcdeghik
Mang nợ ngân hàng
Con gặp tai nạn vô viện
Vân vân vân vân
Tiền trong dân có vẻ còn rất nhiều
Nhiều hơn, siêu nhiều là nỗi sợ
Nam phụ lão ấu đều có thể bị lừa
Lão bà lão ông cựu binh cao niên đáng kính
Ai cũng có thể như ai
Sợ!
Sợ!
Sợ!
Ổn định và bền vững còn hơn núi cao biển rộng
sông dài!
Ô hô! Ai tai!

64.

Tăng lương, khai bia
Cầu hôn, khai bia
Gặp bạn cũ, khai bia
Ra sách mới, khai bia
Thoát nông độ cùn, khai bia
Xe mới, bò mới, nhà mới...khai bia
Khai bia, khai bia, khai bia...
100%
Đốc ngược
Củ tới tấp vô lò
Mặc ai đau xót
Ai mất ngáp mặc ai
Bia cỏ tập nập
Tàn cuộc gọi tắc xi
Mang về vài thùng bia
Uống tiếp
Xá gì...
Ai i hi!

65.

Bài thơ của một người yêu nước mình
Của một người nước mình thấy ghét
Của một người bị nước mình ruồng bỏ
Của một người ra đi
Của một người trở về
Của một người đi rồi về về rồi đi mang theo lóí thề
đầu không ngoảnh lại
Nghêu ngao câu thơ cũ
"Lũ chúng ta đầu thai làm thế kỉ"
Tung hê câu tân thi
Lũ chúng ta sinh nhâm tọa độ
Ngạo nghễ khinh bỉ và ruồng bỏ
Thơ dầm nước mắt
Thơ loang loáng máu
Thơ vụ mùa hau háu miếng ăn
Ngạo thy, dâm thy, túy thy, cuồng thy, cuồng cuồng
thy, hưng thy, mạt thy, tụng thy, ca thy, chiến thy...
Ai i hi!
Hoan hỉ đy.

66.

Phật Hoàng có vẽ tái thể
Ca Diếp A nan có vẽ tái thể
Trăm người ngàn người bu bám đánh lễ
Nư hơm nao nưôm nượp ngó lông
Nhà thơ cao hứng
Nhà giáo cao hứng
Nhà tư tưởng cao hứng
Người người cao hứng
Hưng phấn hưng phấn rào rào
Làm thơ viết văn vẽ tranh nặn tượng
Tơ trúc xôn xao
Có gã dở người ngồi đống rác nghêu ngao
Vui thay vui thay thời nay,
Nửa ngu ngơ lại rất hay tang tình.
Người xinh cái đéch không xinh,
Tu hành cái tỉnh tình tình lại tù!
Bỗng dưng lũ người hóa rồ,
Hình như vì nước không vua mấy tuần!

67.

Một ngày đẹp giờ cực lạc quốc
Muôn nhà thêm thiếp giấc trong veo.
Bắt chọt! Hiện tỳ kheo! Bắt chọt...
Gà, lợn, chó, trâu...thoắt hóa mèo.

Hóa mèo nhưng hồng bít bắt chuột!
Đàn đàn lũ lũ hứng leo cây
Lên cao cho mát cho nó sương
Tốc váy mà chờ gió hây hây.

Chộn rộn Chiều Nay tiếng ai hát,
Tiên Nga nằm ngủ ở bên cồn
Trên đê Chí Phèo đang say rượu
Bần thần ngồi vọng nước non!

68.

Đau sót mấy năm
Đau sót triền miên
Bỗng choáng
Đau sót quá vượt ngưỡng
Nhập viện!?
Trời!
Thơ không bán được
Chắc chết...
Nên thôi
Học Ca Diếp
Tọa thiền trong ba nốt nhạc
Chuyên pháp luân
Lòng dạ thấy thanh thoi
Từ đau xót bỗng ngộ ra hoan hỉ
Lòng rung rung
Rung rung lòng
Thật
Thanh thoi
Cúi ném lò
Hay
Vạc dầu cũng thế
Đau xót xót đau
Kệ ai.

69.

Ra

Vào

Lên

Xuống

Chuyển ngang

Tính toán

Rà soát

Đúng quy trình

Bài bản

Được

Mất

Hơn

Thua

Bà chè chén há mồm cười há há

Cuộc đời bán nước (via hè) thế mà vui!

Gì gì gì cũng biết

Cần gì InterNet với trực tuyến oãn lai

Há há

Mấy chục năm bán nước

Ngồi via hè vô số là người

Bông phènng đủ chuyện mà đúng hết

Tiếc đời ta chẳng còn mấy mươi!

70.

Có bọn già đồ đôn viết thơ tình
Thơ teo tóp như cội rễ già mùa nắng hạn
Những khổ đau
Những bồi hồi
Những đại khờ
Tái chế
Giả và gượng và tức cười
Nhảm hơn thơ tán gái của những chíp hôi

Có đám trẻ bồng dung sanh bệnh
Giở giọng triết lí
Học ai không học
Bắt chước bọn già hết date
Khệnh khạng
Không gì nhảm hơn
Ngôn từ héo hắt
Thật xót thương.

KẾT

GIẤC MƠ - ĐEN

*"Trong thế kỉ tàn bạo này tốt nhất để ngủ tốt hơn
nữa là hóa đá" (•)*

Nào ngủ đi giấc miên trường và đừng bao giờ thức
dậy

Nguyện cầu gì ư trước khi nằm xuống?

Hỡi vàng thái dương đừng bao giờ mọc!

Đừng bao giờ sáng trong đêm hỡi vàng trăng!

Đừng bao giờ thức trong đêm hỡi triệu triệu vì tinh
tú!

Ngủ đi! Ngủ đi! Tất cả ngủ đi!

Ta sợ lời nguyện cầu mãi mãi không thành sự thật!

Hóa đá

Nào hóa đá

Một lần...

Một lần sẽ vĩnh viễn lặng câm

Vĩnh viễn không nghe không nhìn không sâu muộn

không hoan ca không khóc không van vái cầu xin

không ban phát

Hóa đá thôi hóa đá đi nào!

Ta tin!
Trước ta từng có
Những tiền nhân
Đã chọn lối đi này
Điệp trùng đá núi cao băng tuyết
Nhộn hoắt đá lởm chởm đá cùng xanh trời trắng
mây
Lặng câm đá bên đường muôn nẻo vắng
Hoá đá đi nào!
Hóa đá đi nào!

Ta mang vào đá nỗi đớn đau
Nỗi chán chường thất vọng
Khổ lụy đắng chát
Niềm khinh bỉ nén chặt
Và cả ghê tởm buồn nôn hãi hùng
Thế kỉ bạo tàn múa may phè phỡn huých toẹt
Người hiền lương chết vì uất nghẹn
Trinh nữ bán mình
Đàn ông lừa vào chỗ chết
Thi ca lợm mùi tục lụy
Trí thức uốn lưỡi khom lưng quỳ gối trước cường
quyền
Chúa trời tối ngày say rượu
Chôn lưu đày xa lạ người dung...

Hóa đá đi nào!
Hóa đá!
Vực sâu đáy biển
Núi thẳm tuyết dày
Ta tự lãng quên ta
Xin đừng ai nhớ
Dù chỉ một lần.

(•) Hình như Leonardo da Vinci viết như vậy dưới chân tượng BÓNG ĐÊM

Nhà thơ ĐẶNG TIẾN (Thái Nguyên)

Nhà giáo đã nghỉ hưu. Hiện sinh sống ở Việt Nam

NHỮNG MẢNH VỤN KHÔNG THƠ, tập thơ của Đặng Tiến (Thái Nguyên), là tác phẩm thứ 80 trong Tủ Sách Điện Tử T.Vấn & Bạn Hữu. Bản điện tử được phát hành miễn phí trên hệ thống toàn cầu của trang mạng văn học:

T.Vấn & Bạn Hữu
(T-Van.Net).

*Bản Quyền thuộc về Tác giả
và Tủ Sách T.Vấn & Bạn Hữu*